

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۰۴ جنوری ۲۰۱۳

یازده سال کشتار برای «دموکراسی»

با فروش کودکان زحمتکشان ادامه دارد!

یازده سال است که زحمتکشان کشته می شوند. یازده سال است که خانه های زحمتکشان برباد می شود و بمبارد دهقانان را می کشد و کودکان و زنان به وسیله ماشیندارهای خارجی ها کشته می شوند، یتیم می شوند و بیوه می شوند. یازده سال است که زندان های بگرام و پلچرخی، زحمتکشان را برباد می کند، یازده سال است که قتل های دسته جمعی در محافل عروسی زحمتکشان، خون جاری می کند، یازده سال است که زحمتکشان چور و چپاول می شوند و مریضی، اعتیاد، فقر، بیکاری، زندگی زحمتکشان را پر از عذاب و رنج ساخته است.

این همه رنج و عذاب و درد و کشتار و زندان را باید زحمتکشان به خاطر «دموکراسی» تحمل کنند، دموکراسی که برای سرمایه داران، خان ها، اربابان، تاجران، پولداران، وکیلان پارلمان، وزیران، رئیس ها، قاضی ها، خارتوانان، اینجو داران و غارتگران فایده و سود دارد و گاو شیری آنهاست.

زحمتکشان می میرند، کشته می شوند، نادار و تهی دست پشت کار می گردند، گرسنگی می کشند، اما سرمایه داران چاق و چله می گردند، غارت می کنند، چپاول می کنند و حمایت دولت و خارجی ها دست های آنان را در غارت بیشتر زحمتکشان باز گذاشته است.

قصه کاکا رؤوف در ولایت بلخ در ولسوالی دهدادی نمونه واضح زندگی فقیرانه زحمتکشان ماست. انسانی زحمتکش، با چهره ای پر از درد که ناچار می شود به خاطر گرسنگی عزیز ترین کودک خود، کودک دوساله را در برابر ۲۶ هزار افغانی به فروش برساند. قبل بر این یک پدر دیگر در ولایت پروان کودک سه ماهه اش را در برابر ۷ هزار افغانی به خاطر خرید یک خروار چوب به فروش رساند، اما سایر زحمتکشان با گرد آوری پول کودکان هر دو پدر را دو باره به آنان برگشتاندند.

فروش کودکان زحمتکشان و به خصوص فروش دو کودک در ماه جدی امسال، نشان می دهد که وضعیت زحمتکشان در «دموکراسی» امریکائی به چه اندازه وحشتناک و دردناک شده است. ما زحمتکشان «دموکراسی» را نمی خواهیم

که در آن کشته شویم و اولاد و کودکان خود را به خاطر فقر و ناداری به فروش برسانیم. ما دموکراسی می خواهیم که همه زحمتکشان در آن زندگی خوب داشته باشند و به خاطر فقر و ناداری کودکان خود را به فروش نرسانند. ما دموکراسی می خواهیم که در آن همه انسان هائی که زحمت می کشند و کار می کنند، برابر باشند و سرمایه دارانی که ما را غارت می کنند، دیگر توان غارت ما را نداشته باشند، ما دموکراسی بدون کشتار به وسیله خارجی های بم ریز می خواهیم.

از این خاطر گفته می توانیم که دموکراسی امریکائی، دموکراسی زحمتکشان نیست؛ دموکراسی غارتگران و چپاولگران است و تا این دموکراسی حاکم است زحمتکشان کشته می شوند و دار و ندار خود را از دست می دهند و هیچ گاه روی خوشبختی را نخواهند دید. ما این «دموکراسی» را نمی خواهیم!

۱۴ جدی ۱۳۹۱